

פרשת במדבר

וידבר ה' אל משה במדבר סיני באוהל מועד וגו'. שאו את ראש כל עדת בני ישראל וגו' (א, א-ב)

וידבר ה' אל משה במדבר סיני באוהל מועד וגו'. שאו את ראש כל עדת בני ישראל וגו'

ולכאורה מדוע הוצרך הכתוב לציין גם שהדיבור היה באוהל מועד, דמה יש לנו ללמוד מכך.

והנה עוד צריך להבין, שהרי במנין הראשון היה אסור לספור לגולגלותם דהיינו את הראשים עצמם אלא ע"י שקלים ואילו כאן ספרו את הראשים עצמם.

ויבואר לפ"מ דאמרו במדרש בפר' נשא (עה"פ ויהי ביום כלות משה) 'אמר רבי יהושע דסכנין, משל למלך שקידש ועשה לבתו קידושין ושלטה בה עין הרע, עמד המלך להשיא בתו, מה עשה נתן לה קמיע ואמר לה הקמיע הזה יהא עליך שלא תשלוט בך עין הרע. כך כשנתן הקב"ה התורה לישראל, עשה להם פומבי שנאמר וכל העם רואים את הקולות, ולא היו אלא קדושין שנאמר ויאמר ה' אל משה לך אל העם וקדשתם וגו', ושלטה בהם עין הרע ונשתברו הלוחות שנאמר ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחולות ויחר אף משה וישלך מידיו את הלוחות וישבר אותם תחת ההר, כיון שבאו ועשו להם משכן נתן להם הקב"ה הברכות תחילה שלא תשלוט בהם עין הרע'.

נמצא איפוא שעד שהיה משכן, שלט בהם עין הרע. ולאחר המשכן פסק מהם עין הרע. לפיכך, במנין הראשון שבשעה שנימנו עדין לא היה להם משכן הוצרכו להמנות ע"י שקלים. אך במנין זה לאחר שהוקם המשכן. שפיר היה יכולים להימנות בגולגולתם. ומשום כך ציינה כאן התורה 'באוהל מועד' בזה הסיבה שנימנים לגולגלותם.

מקור: שער בת רבים